

I dette farlige øjeblik må folket være fredsskabere

Webcast med Helga Zepp- LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og formand

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 5. juni 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og formand. I dag er det onsdag den 5. juni 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende os dine spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller skrive dem på chat-siden i YouTube.

Helga, efterhånden som NATO's provokationer mod Rusland eskaleres, er der mange i det globale syd, der spørger, og jeg har modtaget e-mails om dette – de spørger: »Hvor er modstanden mod disse provokationer fra Vesten? Hvor er diplomaterne? Hvor er stemmerne i Vesten, der modarbejder dem, der er engageret i at optrappe denne konfrontation?»

Der lød en skarp advarsel fra Scott Ritter på grund af en ekstraordinær begivenhed for et par dage siden: Han blev forhindret i at flyve til Rusland for at deltage i konferencen St. Petersburg International Economic Forum (SPIEF) og også i at deltage i nogle møder for at fremme fred mellem Rusland og USA. Her er, hvad Ritter sagde, efter at han var blevet fjernet fra flyet og havde fået sit pas beslaglagt. Han talte

om truslen fra NATO, og han sagde: »Ukrainerne klager over, at USA kun vil tillade dem at bruge HIMARS, som har en begrænset rækkevidde sammenlignet med ATACMS, og klager over, at de ikke får lov til at bruge ATACMS til at angribe Rusland endnu. Men bare så alle i publikum forstår det, så er vi én ATACMS-affyring væk fra, at alle dør.” Og han gentog det: »Vi er én ATACMS-affyring væk fra, at alle dør. Russerne spiller ikke spil her.”

Til at begynde med vil jeg gerne vide, hvad du tænker om det, der skete med Ritter, da han fik frataget sit pas, og endnu vigtigere, hvad du tænker om hans kommentarer til krigsfaren?

Helga ZEPP-LAROUICHE: Jeg er enig med de kommentatorer, der siger, at det højst sandsynligt vil føre til en boomerang for dem, der gjorde det, fordi det absolut henleder international opmærksomhed på, hvad Ritter siger, hvorfor han ville tage til Sankt Petersborg for at deltage i det økonomiske forum? Og hvad er udenrigsministeriet bange for, hvad han kan finde på at sige? Og jeg tror bare, at det vil understrege vigtigheden af hans udtalelser.

Tanken om, at vi er én ATACMS fra ragnarok, må hellere synke ind i folks bevidsthed, for jeg tror, at det absolut er tilfældet: For hvis man ser på, hvad der sker, så bør folk huske den 22. maj, for det var efter min mening den dag, hvor en meget vigtig rød linje – måske den vigtigste røde linje – allerede var overskredet, nemlig at en ukrainsk drone angreb radarvarslingsystemet for Ruslands strategiske systemer i Armavir den 22. maj og ødelagde eller beskadigede radarinstallationen alvorligt; og et angreb i Orsk den 26. maj blev slået tilbage.

Men disse radarsystemer er tidlige varslingsystemer, som ikke har noget at gøre med Ukraine-krigen som sådan, og at blande en atommagts tidlige varslingsystem er en antydning af – og ingen kan benægte den konklusion, at det er det, især hvis det ikke er én drone, men tre droner – at det er forberedelsen til

et atomangreb på Rusland.

Selv hvis man forsøger at få det til at se sådan ud, eller hvis det ikke var meningen, at det skulle se sådan ud, er det at lege med ilden i forbindelse med udslettelsen af den menneskelige civilisation. Og jeg tror, at vi fra den dato er trådt ind i et nyt domæne. I mellemtiden er det langsomt ved at komme ud. Vi udsendte det praktisk talt dagen efter, den 27. maj, ved at udsende en rød alarm, som blev opfanget af forskellige journalister. Og et par dage senere lavede vi en videokonference den 31. maj med førende atomeksperter som Ted Postol og andre, som vi også spredte bredt, så nu er den på vej ind i de alternative medier, men den får stadig ikke tilstrækkelig opmærksomhed i massemedierne, hvilket er skandaløst! Jeg mener, her sidder vi på den absolutte rand af en mulig udslettelse af civilisationen, fordi det ville være resultatet, hvis det kommer til denne atomkrig. Og massemedierne fortsætter med deres krigshype og krigsophidselse.

Så dette kommer oven i reaktionen, da Putin for første gang reagerede ved at beslutte at manøvrere de taktiske atomvåben, eksplicit som svar på provokationerne fra Macron, der siger, at han vil sende NATO-tropper til Ukraine, Cameron, der siger, at det er OK, hvis ukrainerne bruger britiske krydsermissiler til at angribe inde i Rusland, og ideen om at sætte F-16-fly ind i Ukraine, som har dobbelt anvendelse og derfor er i stand til at affyre atomvåben. Så da Putin sagde, at han holdt disse manøvrer som reaktion på disse provokationer, hvad gjorde Vesten så? De fordoblede indsatsen: De annoncerede endnu mere af det samme. Blinken gentog, at ukrainerne kan bruge alle amerikanske våben, undtagen ATACMS, og nu er det, hvad der sker: Der er massive angreb på Belgorod, som ligger meget tæt på den ukrainske grænse på den russiske side. Og indtil videre har de kun brugt HIMARS-missiler, men derfor kan jeg kun sige, at Scott Ritters vurdering er, at når de begynder at bruge ATACMS-missiler, som har meget længere rækkevidde og faktisk

kan nå dybt ind på russisk territorium, eller hvis den tyske kansler Scholz kapitulerer igen – hvilket han lige har gjort – og tillader, at Taurus-krydsermissilerne bliver udstationeret, kan det føre til den absolutte ødelæggelse af selv Moskva, Kreml, og det ville med garanti betyde tredje verdenskrig.

Og vi sidder absolut på den krudttønde, derfor er en ATACMS væk fra Armageddon præcis, hvor vi befinder os. Og vi er nødt til virkelig at få mobiliseret befolkningen, for det er utroligt, ifølge f.eks. Harald Kujat, som er tidligere generalinspektør for Bundeswehr (2000-2002), han var formand for NATO's militærkomité (2002-2005), og han sagde, at situationen efter hans mening er farligere end under Cuba-krisen, hvilket absolut er tilfældet.

Men hvor er alarmen i befolkningen? Hvor er den diplomatiske tilgang, som endda eksisterede på højden af Cubakrisen mellem Kennedy og Khrusjtjov? Nej, det er der ikke! Jeg kan kun sige, at vi befinder os i den absolut farligste situation nogensinde, og befolkningens reaktion er helt utilstrækkelig. Men det er resultatet af, at politikerne og massemedierne ikke taler sandt.

SCHLANGER: Vi har fået nogle spørgsmål, som er ret interessante. For eksempel fra en abonnent på Executive Intelligence Review fra det nordvestlige USA, som skriver: »Jeg har lige læst rapporten i EIR om Ukraine Center To Combat Disinformation og dets udarbejdelse af en hitliste med finansiering og opbakning fra NATO og USA.« Og hun skriver: »Er der nogen i Kongressen, der modsætter sig dette? Alle bør besøge deres kongresmedlem og kræve, at det bliver lukket ned,« og hun anbefaler, at folk skriver til os og abonnerer på EIR for at få den rapport. Hvad kan du fortælle os om det, Helga?

ZEPP-LAROUCHE: Ja. EIR udarbejdede et dossier om disse lister – CCD-listen, Molfar-listen, Myrotvorets-listen – det er alle lister, som er rettet mod folk, der angiveligt er på Ruslands

side. Det er i sig selv en fornærmelse: Jeg selv og mange andre mennesker på den liste har deres egen mening. De behøver ikke at være marionetter for Rusland for at nå frem til en konklusion om, hvad der skete i de sidste mere end 30 år, før krigen i Ukraine brød ud. Det er en fornærmelse mod vores intelligens.

Men vi udarbejdede dette, og vi satte det i forbindelse med mordforsøget på den slovakiske premierminister Robert Fico, som var på listen. I mellemtiden er dossieret blevet udgivet på italiensk, fransk, spansk og tysk; det er blevet lagt ud på forskellige hjemmesider; der er blevet lavet en podcast om det, så nu cirkulerer det ret bredt, i hvert fald i det, jeg vil kalde de alternative medier. Men det faktum, at Scott Ritter er på den liste, og Ray McGovern for den sags skyld, og flere andre mennesker, det faktum, at Ritter pegede på dette i flere af de interviews, han gav, efter at han blev nægtet adgang til sin rejse til Istanbul, hvorfra han skulle til Sankt Petersborg, jeg synes, han har lagt det meget åbent på bordet, at det er en komplet skandale, at udenrigsministeriet finansierer alt dette! Så jeg tror virkelig, at det er noget, der skal tages op, ikke kun af Kongressen, men af alle valgte embedsmænd i USA, på delstatsniveau, på byniveau og af parlamentsmedlemmer i Europa og andre steder; de kan også være i Afrika, hvor som helst. På et tidspunkt, hvor vi kæmper for hele systemets legitimitet, på et tidspunkt, hvor den amerikanske kongres eller det amerikanske Repræsentanternes Hus med et flertal stemmer for at sanktionere ICC og også Den Internationale Domstol, er det en parodi på ideen om, at noget som international lov stadig eksisterer, og derfor mener jeg, at det er enhver valgt embedsmands ret, uanset hvor i verden de befinder sig, at kræve en undersøgelse og et stop for denne skandaløse ting!

SCHLANGER: Et eksempel på, hvad folk kan gøre, er modellen med Jose Vega, som nu er kandidat til kongressen i det 15. kongresdistrikt i New York, i Bronx; og Diane Sare, hans

kollega, som nu er kandidat til det amerikanske senat i New York, som har deltaget i adskillige arrangementer og konfronteret de politikere, der nægter at diskutere afslutningen af disse krige seriøst: Enten krigen i Ukraine eller det israelske folkemord på palæstinenserne i Gaza.

Hvis folk har spørgsmål eller kommentarer, så send dem til os på questions@schillerinstitute.org, og Helga har stadig tid til at tage imod nogle spørgsmål i dag.

Her er noget fra Sydafrika. Hun skriver: »Jeg er bekymret over de imperiale magters angreb på BRICS-medlemmerne.« Hun nævner krigen i Ukraine mod Rusland, trusler om at gå i krig mod Kina og siger: »Nu ser vi, at valget i Indien svækkede Modi, men han har stadig flertal. Men i Sydafrika mistede Den Afrikanske Nationalkongres (ANC) sit flertal.» Og hun skriver: »Jeg tror ikke, det er en tilfældighed, men en del af et amerikansk regimeændringsapparat. Hvad synes du?«

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror faktisk, at vi ser sådanne angreb. Der var det forfærdelige resultat af den argentinske valgkampagne, som bragte en person til magten, som måske er kvalificeret til mange ting, men helt sikkert ikke til det embede, han nu indtager. Så er der IMF's massive pres mod Egypten. Du har en massiv indsats fra USA for at trække Saudi-Arabien ind i en ny traktat med Israel, der lover alle mulige økonomiske fordele, saudisk-amerikansk samarbejde, i et åbenlyst forsøg på at svække Saudi-Arabiens vilje til at være en del af BRICS. Og så er der naturligvis situationen i Sydafrika, hvor man kun kan håbe, at fornuftens kræfter sejrer, når der skal dannes en ny koalition i landet. Men der er ingen tvivl om, at dette er en meget eksistentiel kamp, for, som jeg allerede har sagt, i stedet for at etableringen af Global South-Global North, undskyld-Global North skal afspejle alle de ting, der sker lige nu, at langt størstedelen af verdens lande bevæger sig væk i et globalt flertal, for at danne et nyt system med BRICS, i stedet for at forstå, at det ikke er onde hensigter fra landene i det globale syd, men deres legitime ønske om at

finde et økonomisk samarbejde, der muliggør deres egen økonomiske udvikling gennem industrialisering, hvilket de kun får med Kina – de får det ikke med Europa eller USA! Så det, der sker, er et tilbageslag for de nordlige landes insisteren på de facto at fortsætte neokolonialismen.

Og jeg har sagt det igen og igen: Vi er nødt til at overbevise befolkningerne i Vesteuropa og USA om, at landene i det globale syd ikke er deres fjender. Det, BRICS-Plus-landene forsøger at gøre, er at rette op på verdensordenen, som kunne have været rettet op, hvis USA og Europa havde besluttet sig for at gøre det. Og der var en unik chance, da Sovjetunionen gik i opløsning omkring tidspunktet for den tyske genforening, Sovjetunionens sammenbrud, var der en periode, hvor det var yderst muligt at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Romano Prodi, som var chef for EU-Kommissionen på det tidspunkt, talte om en ny sikkerhedsarkitektur fra Vladivostok til Lissabon, og det var i allerhøjeste grad muligt at gå i den retning. Og at den chance blev forpuppet, det er virkelig arvesynden for, hvorfor vi er i krise lige nu. Og vi er nødt til at opmuntre landene i det globale syd til at tale med en meget højere stemme: De har ret til at tale om verdens problemer, for hvis det kommer til en verdenskrig, vil de blive ofre for den ligesom alle andre. Og derfor kan jeg kun opfordre landene i det globale syd til at tale højere, så folk i Vesten, i de europæiske lande og i USA rent faktisk kan høre, hvad de har at sige.

SCHLANGER: Vi har et par spørgsmål, der minder lidt om hinanden. Jeg vil samle dem for dig. Det ene er fra Michael, fra Schweiz, tror jeg, som siger: »Det er tydeligt, at du har marionetregimer med Biden, Stoltenberg, von der Leyen, Macron, Scholz og Strack-Zimmermann og så videre, og de gør, hvad de får besked på at gøre. Så der er tydeligvis tale om frygt, afpresning og handling for egen vindings skyld eller bare af fanatisme.» Og han sagde, at hvis det blev afsløret, hvem der står bag, hvem der udfører afpresningen, så tror han, at

offentligheden ville vågne op og gå imod det.

På samme måde har vi et spørgsmål fra Gabriel i Mexico, som spørger, hvordan man kan komme modstanderne i forkøbet i forbindelse med overgangen til en ny sikkerhedsarkitektur, så Oasis-planen kan blive implementeret. Og han sagde: »Hvad kan der gøres for at eliminere indflydelsen fra grupper som AIPAC og lignende institutioner, der lobbyer for konflikterne i Ukraine og Palæstina?«

Så hvis du kan tage de to spørgsmål sammen: Hvordan kan vi afsløre det og få folk til at gøre noget ved det?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror desværre ikke, der er nogen magisk løsning, men man er nødt til at organisere sig. Ud fra mine observationer er der i hvert eneste land i Europa, jeg kender til, en boblende undergrund, som afspejles i de sociale medier, i de alternative medier, af mennesker, der taler meget, meget åbent. Og det betyder, at størstedelen af befolkningen er ved at blive klar over, hvad der sker. Problemet er, at eftersom de ikke er repræsenteret i de store mainstreammedier, får man ikke indtryk af, at der er så mange, og det eneste svar, jeg har, er, at man skal blive en organisator: Brug f.eks. denne webcast, brug videoerne fra IPC-møderne om fredagen, som vi har lagt ud på Schiller Instituttets hjemmeside i løbet af de sidste par år, og det vil vi nok blive ved med. Brug andre publikationer: Harley laver en opdatering hver hverdagsmorgen. Brug alle disse ting, og spred dem. Hvis alle, der lytter, ville sørge for, at disse medieprodukter, som jeg lige har nævnt, blev sendt til alle jeres kontakter, alle jeres venner, kolleger, netværk, I har chatgrupper – I har alle mulige måder – tror jeg, at vi kunne få et sneboldsystem i gang, som ville være en game-change.

Jeg tror, at hvis folk fik øjnene op for, at de kun er én ATACMS væk, og hvis man ser, hvor mange gange løfter om ikke at gøre en bestemt ting er blevet brudt – Scholz er den person, der hele tiden kapitulerer i hele denne situation;

ingen tror på, at han overhovedet har ryggrad nu – så hvis vi fik en reel mobilisering af masser af mennesker, tror jeg stadig, at vi kunne vende det hele.

Se for eksempel, hvad der skete i Ungarn i weekenden: Premierminister Viktor Orbán, som bliver bagtalt meget af de samme medier, holdt en lidenskabelig tale foran hundredtusinder af mennesker, hvor han beskyldte NATO for at forberede en krig; han lovede, at Ungarn ikke vil være en del af den, og han sagde, at det hele er Soros-finansieret, og det er klart bevist, fordi Soros-penge sidder i mange institutioner og har været involveret i Maidan i Ukraine, og nu er der fare for, at et nyt Maidan bliver organiseret i Georgien. Premierminister Irakli Kobakhidze advarede i øvrigt om det samme, nemlig at NATO forbereder en krig. Bulgariens præsident Ruman Radev har netop udsendt en absolut alvorlig advarsel på en pressekonference, hvor han sagde, at vi står på randen af ragnarok. Serbiens præsident Aleksandar Vucic har sagt lignende ting. Så det er ikke monolitisk: Der er allerede flere stats- og regeringschefer i Østeuropa, som advarer om dette, og de bliver ikke rapporteret ærligt i de vestlige medier. Hvis vi virkelig tog fat og sagde: »Hvorfor er det, at alle disse stats- og regeringschefer pludselig siger, at vi er tæt på tredje verdenskrig?«, og det er det budskab, vi er nødt til at få bredt ud.

SCHLANGER: Helga, vi har et spørgsmål til dig om Tyskland fra Storbritannien. Denne kvinde skriver: »Helga, dit land er i næsten lige så stort et rod som mit, Storbritannien. Vi har en undskyldning: Vi lider under at have et monarki og City of London, men hvilken undskyldning har tyskerne? Hvorfor er Tysklands regering så forfærdelig? Hvad skete der med ånden fra '89?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, at det, vi har set i Tyskland, virkelig er en tragedie, fordi Tyskland engang var et land, som havde en af de smukkeste klassiske kulturperioder i hele menneskehedens historie. Hvis man ser på den musikalske

tradition fra Bach, Haydn, Mozart, som ikke ligefrem er tysk, men fra det tysktalende område; Beethoven, Schumann, Schubert. Hvis man ser på digterne fra denne periode, Lessing, Schiller, Heine, kan man nævne Goethe og mange andre, og de mange videnskabelige bidrag, der kom fra Tyskland. Jeg kæmpede allerede for mange årtier siden med spørgsmålet om, hvordan det kunne være, at et så smukt land med en så utrolig styrke kunne falde så dybt, som det skete i nazitiden?

Og det er en lang historie; jeg udgav en bog, der hed Hitler-bogen, hvor jeg undersøgte de påvirkninger, der førte til Hitlers magtovertagelse. Men det stoppede ikke der. Hvis man ser på efterkrigstidens historie, genopdragelsen gennem de allierede styrker, den kulturelle manipulation af Congress for Cultural Freedom (CCF), kan man faktisk sige, at det var en tidlig form for kognitiv manipulation, som man nu diskuterer, at det er, hvad NATO gør i form af massive PR-kampagner, og Frankfurterskolen. Så der var mange bølger af manipulation: Mange af dem var i virkeligheden udenlandske efterretningsoperationer, som for eksempel CCF.

Men så var der dette stolte øjeblik, hvor Tyskland faktisk fik sin suverænitet gennem den fredelige revolution i 1989 og den efterfølgende genforening. Men allerede der gik mange ting galt: Det blev de facto tilranet af Vesten. Der var en proces, hvor Tyskland ikke definerede genforeningen ud fra sine egne interesser, men der var allerede dengang pres fra USA, Storbritannien og Frankrig for at begrænse sig selv ved at opgive sin valuta, D-marken, til fordel for eurosystemet, og så var der dybest set et meget bevidst forsøg på at omskrive historien! Jeg mener, vi taler om revanchisme! I Socialdemokratiet [SPD] ville der f.eks. ikke have været nogen fredelig genforening uden Willy Brandts og Egon Bahrs Ostpolitik! Idéen om dialog, selv efter at Sovjetunionen havde intervenseret i Tjekkoslaviet i 1968, var der forhandlinger mellem NATO og Sovjetunionen, som resulterede i CSCE og OSCE [Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa]!

I dag er der ikke engang et forsøg på at forhandle! Hvordan gjorde de det? De skiftede SPD-ledelsen ud, så de nu har en flok (jeg vil ikke være for voldsom her), men de ved ingenting. De siger dybest set, at østpolitikken var problemet, og de vender alting på hovedet.

De Grønne! Se, hvad der skete med De Grønne. De Grønne startede som et anti-videnskabeligt, neo-Malthusiansk grønt parti, men de var for fred. De sad og strikkede sokker i parlamentet og den slags – og så, fordi man havde en person som Joschka Fischer som udenrigsminister, ændrede han fuldstændig karakter ved en massiv manipulation, som førte til NATO's første illegitime krig mod Jugoslavien i 1999; og efterfølgende har man også set De Grønne forvandle sig til deres modsætninger.

Så du har allerede SPD vendt totalt på hovedet, de grønne vendt på hovedet. Og der er et fænomen, der hedder »synarkisme«, som ikke er kendt i Tyskland; det er forbudt der. Hvis du prøver at finde bøger om synarkisme på tysk, vil du opdage, at der ikke findes nogen. Men synarkismen var en tendens i Frankrig, især i 1920'erne-1930'erne, som gik ud på, at man skulle sikre, at kun de politikere, som i en krisetid sørger for, at det ikke er almenvellets interesser, der bliver fulgt, men den finansielle sektors interesser. Og derfor skal man skubbe disse mennesker ind i ledende stillinger, som sikrer, at de stemmer på den rigtige måde, og at de organiserer tingene på den rigtige måde. Og jeg tror, at det til en vis grad er sket i Tyskland – for eksempel er den tidligere europæiske chef for BlackRock nu chef for det tyske oppositionsparti, CDU [Kristelig Demokratisk Union], og sandsynligvis eller muligvis kanslerkandidat, hvis den nuværende regering kommer til afstemning. Så det er præcis, hvad der er sket.

Og jeg tror, at det eneste, der kan hjælpe mod det, er, at der er nok borgere i staten, der rejser sig og tager ansvar for deres lands fremtid. Og jeg tror, at det er ved at ske, men

det er virkelig et utroligt øjeblik, hvor der hersker en masse forvirring, og derfor kan jeg kun opfordre jer til at samle jer om os: Kom til Schiller Instituttet, arbejd sammen med os. Vi har [International Peace Coalition] møde hver fredag: Bliv en del af det, for vi forsøger at være så sandfærdige som muligt i forhold til principper og ikke i forhold til interesser.

SCHLANGER: Vi har også konferencen den 15.-16. juni, »The World on the Brink:

For en ny westfalsk fred!”, og du kan tilmelde dig den på Schiller Instituttets hjemmeside.

Helga, jeg har to spørgsmål mere, som jeg synes er vigtige. En spørger skrev ind og sagde: “I har Zelenskyy-konferencen i Schweiz, som er en joke. Den har ingen chance for at gøre noget, fordi den holder Rusland udenfor. Men så har du noget, der ser interessant ud, og som udvikler sig mellem Kina og Brasilien som en fredsplan. Zelenskyy angreb for nylig Kina for ikke at komme til hans schweiziske konference. Er der en måde at bryde dødvandet på, så der rent faktisk kan komme en forhandlingsløsning i Ukraine?”

ZEPP-LAROUCHE: Det er bedre, og jeg går ud fra, at lederne af det globale syd, især BRIKS-landene, ikke tager til Schweiz, men at mange af dem tager til Skt. Petersborg – Skt. Petersborgs Internationale Økonomiske Forum (SPIEF), som netop er startet i dag. Det varer i alt tre dage, og jeg tror, der er 17.000 eller helt op til 25.000 deltagere; 70 lande, 3.000 store firmaer; og en masse mennesker, som også har diplomatiske opgaver at udføre, samles og mødes i Sankt Petersborg. Så jeg ville blive meget overrasket, hvis vi ikke kunne se en forstærket indsats af dette kinesisk-brasilianske initiativ, for det er det, der har det virkelige potentiale til at skabe fred, fordi det involverer Ukraine og Rusland. Og sikke en joke ikke at invitere Rusland! Der kan ikke blive fred uden Rusland! Det er alle, der har kendskab til diplomati

eller historie, enige om.

Så lad os håbe, at det initiativ kommer mere i forgrunden.

SCHLANGER: Og til sidst har jeg et spørgsmål fra en fast korrespondent [navn inaud], som jeg tror, du besvarede hans første spørgsmål om, hvordan vi får information ud til vores grupper og familie. Men hans næste to spørgsmål er interessante: »Hvordan bevarer vi vores fornuft?« og »Hvordan tager vi det kognitive spring?«

ZEPP-LAROUICHE: De to spørgsmål har det samme svar: Du er nødt til at bruge dit sind. I en vis forstand er den nuværende verdenssituation så vanvittig, at jeg mener, hvordan kan den menneskelige art risikere sin egen eksistens ved at tillade, at vi kommer så tæt på randen af en atomkrig, som vi gør? Jeg mener, den eneste karakteristik er, at det er komplet sindssyge fra dem, der skubber på. Og jeg kunne nævne mange faktorer i miljøet, som er lige så – ikke lige så, men også temmelig sindssyge: Hele den kulturelle situation i Vesten er bare modbydelig.

Så hvad gør man?

Man skal have en indre styrke ved at studere Schiller, Dante og Pusjkin, og man skal lytte til Bach, Mozart og Beethoven. Og jo mere du gør for din egen kreative udvikling, hvor du virkelig siger, at du er nødt til at have en idé om at mestre alle områder af menneskelig viden, fordi du altid opdager et nyt univers, en ny dimension af vores eksistens: Det gør dig glad, fordi du indser, at du lever i dit sind, og når du bruger den nye viden til at undervise andre og gøre deres liv mere rigt, så er du også socialt glad. Så jeg tror, at det er det bedste, og hvis man står over for en stor fare, bliver man deprimeret af bare at sidde og se på, især når man er oppe imod så utrolige kræfter, som vi er oppe imod. Men hvis man begynder at organisere sig og forsøger at få andre til at se, hvad der truer den menneskelige art, så bliver det helt

håndterbart.

Så jeg kan kun sige: Det, der holder dig sund og rask, er at sørge for, at dit eget sind er smukt, og du arbejder på din sjæls skønhed ved at forsøge at slippe af med de systemer, de elementer i dit eget system, som ikke er så kønne, så dem bør du slippe af med. Prøv at blive et bedre menneske gennem æstetisk uddannelse. Prøv at skrive et digt, prøv at gøre andre mennesker glade ved at hæve deres vidensniveau, og så er det ganske overkommeligt at forblive glad og effektiv.

SCHLANGER: Det er et godt råd. Det skal du have tak for! Og tak, fordi du var med i dag, Helga. Vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Og bliv aktiv sammen med os, og deltag i mødet i International Peace Coalition fredag den 7. juni!